

Det vilde efter min Mening være rigtigere, at man lod det paa enhver Maade komme tilſyne, at Venſtre var fuldſtændig enigt i, at Univerſitetets Formue er Statens Formue. Hvad Skibet angaar, kan jeg ikke ſige Andet, end at det er heldigt, at vi ere komne bort fra 5 Millioner og ned til 3. Det er en Beſparelſe paa et Omraade, hvor jeg ikke tror, at det kan nytte Noget at gjøre de ſtore Udgifter; vi kunne maafte være nødte til at gjøre ſaadanne mindre, ſom her ere bevilgede, idet det vel ikke kan være Andet, ſaaledes ſom Unſkuelſerne nu ere. Hvad Dyrtidsſtillæget angaar, har det glædet mig, at Landſtinget dog tilſidſt er kommet til at ſe, at, fordi man ikke kan give de bedre ſtillede Embedsmænd Noget, er der Intet tilhinder for, at de lavere Lønnede ſaae den Hjælp, ſom de høilig kunne trænge til, idetmindſte den ſtørſte Del af dem. Alſaa, det forekommer mig, at der er til-lagt de tre Spørgſmaal en Vigtighed, ſom de ikke i og for ſig have, og det er ſaa meget mere beſynderligt, ſom man jo hører fra den ærede Ordſtørers Side, at der aldeles ikke har ligget nogen poliitiſt Beſtræbelſe i, hvad Venſtre i denne Strid har gjort gjældende. Jeg ſkal hermed ſtandſe, idet jeg haaber, at denne Erkendelſe af vor Forfatnings Væſen maa blive udbredt i Be-folkningen, ſaa at man ikke gaar og dyſſer ſig ind i den Indbildning, at vi have en Forfatning, ſom er iſtand til at give Venſtre den Magt, ſom jeg og hele Venſtre kunde ønske, og ſom efter min Mening ogſaa vilde være det Naturligſte.

Jagerslev: Det Reſultat, ſom her vil komme til at foreligge, kan man viſnok betragte ſom paa Forhaand givet, og naar jeg, maafte til Overflod, ſiger nogle Ord, er det, fordi jeg tror, at det vil være rigtigt for mig at betegne min Stilling, efterat jeg har hørt Forhandlingerne idag. Efter hele den Maade, hvorpaa Indſtil-lingen foreligger, vilde det have været det Na-turligſte for mig at ſtemme for Vædringsforſlagene, uagtet jeg ikke er meget indtaget i dem, ja, ſkjønt jeg ſynes meget lidt om dem. Det var ogſaa min Tanke; ſtemme imod dem, kunde jeg paa ingeniſomhelſt Maade komme til, thi ſaa vilde jeg kun hjælpe til, at Finantſlovsforſlaget fik den U-fattelſe, ſom det havde, da man herfra ſendte det ind i Landſtinget; men jeg ſer mig nu ikke iſtand til at ſtemme for Vædringsforſlagene og har da kun den Udvei ikke at ſtemme. Naar jeg er ſtillet ſaaledes, er det den ærede Ord-ſtørers Udtalelſer idag, der have bragt mig derhen. Hvis de vare ſaldne anderledes, vilde jeg have fulgt dem af mine Meningsfæller, ſom

have anbefalet at ſtemme for dem. Men naar jeg alſaa ikke ſtemmer, er det, fordi den ærede Ord-ſtørers Udtalelſer paa mig have gjort det Indtryk, at han ſagde, at Folkethinget har ſaaet ſin Billie helt ſat igjennem, Folkethinget har feiret overalt, Landſtinget har Intet ſaaet. Jeg tror nu ikke, at det er ganſte korrekt, men jeg vil ikke have, at ærede Medlemmer af dette Thing herefter ſtulle kunne lade mig høre, at jeg efterat have hørt diſſe Udtalelſer havde ſpøiet Ordſtøreren og ſtemt paa den Maade, ſom han vilde. Derfor er det, at jeg ſer mig nødſaget til at vælge den Udvei, ſom flere af mine Meningsfæller viſnok ville vælge, ikke at ſtemme for Vædringsforſlagene. For Fi-nantſloven ſkal jeg ſelvfølgelig ſtemme.

Ordſtøreren (Holſtein): Jeg agter ikke at forlænge denne Debat, jeg ønsker kun at gjøre to Bemærkninger. Den ene er til den høitærede Marineminifter, der udtalte, at det ikke nogenſinde var blevet ſagt med Vægt her i Salen, at man fra vor Side var villig til at bevilge 3 Millioner. Jeg ſkal ikke pretendere, at mine Udtalelſer have nogenſomhelſt Vægt, naar de fremkomme paa mine egne Begne, men da jeg ſom Ordſtøreren ved eneſte Behandling nævnte de 3 Millioner ſom den yderſte Grændſe for vor Bevilling, forekommer det mig, at den høitærede Miniſter ikke var ganſke uberettiget til at antage, at vi ogſaa ſenere agtede at ſtaa ved, hvad vi dengang ſagde. Forøvrigt ſkal jeg ikke komme ind paa den Debat, ſom har været ført her; jeg finder ikke Anledning dertil ved nogen af de fremkomne Vitringer. Jeg tror, at jeg tilſtrækkelig objektivt har refereret vor Stil-ling til Sagen, og behøver derfor ikke nu at komme tilbage dertil. — I Anledning af den høitærede Marineministers Udtalelſer paa Miniſteriets Begne om, at det agter at indſtille den efter al Sand-ſynlighed om lidt vedtagne Finantſlov til Hans Majeſtæts Sanktion, maa jeg ſige, at det natu-riligviſ kun kan være glædeligt for os, ſom ønske, at Finantſloven maa blive vedtagen, at høre dette. Men jeg kan dog ikke tilbageholde en Bemærkning om, at, naar Regjeringen nu ſtiller ſig ſaaledes, hvad jeg fuldſtændig billiger, undrer det mig noget, at Regjeringen ikke har gjort det for længe ſiden, thi derſom Regjeringen for et eller to Aar ſiden, idetmindſte for et Aar ſiden, havde indtaget denne Stilling, vilde den utvivſomt have opnaaet det Samme, ſom den nu har opnaaet, og vi vilde da have været fri for en meget lang og trættende og i mange Hen-ſeender ſikkert ikke heldig Strid, der ſaa vel paa det poliitiſke Omraade ſom ogſaa paa andre Om-raader har havt ſine ſørgelige Følger, og ſom